maa ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke afhænde eller pantsætte fast Ejendom, der er Fælleseje, saafremt Ejendommen tjener til Familiens Bolig, eller hvis Ægtefællernes eller den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed er knyttet til den. Saadan Ejendom maa heller ikke uden Samtykke af den anden Ægtefælle bortlejes eller bortforpagtes, saafremt dette vil medføre, at den ikke længere kan tjene til fælles Bolig eller som Grundlag for Erhvervsvirksomheden. Er den anden Ægtefælle umyndig, meddeler Værgen Samtykket. Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, hvis Erhververen indsaa eller burde indse, at Ægtefællen var uberettiget til at foretage Retshandelen. Sagen maa dog anlægges inden 3 Maaneder, efter at Ægtefællen har faaet Kundskab om Retshandelen, og senest inden 1 Aar efter dens Tinglæsning. 2. En Ægtefælle maa ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke afhænde eller pantsætte Løsøre, der er Fælleseje, for saa vidt det hører til Indboet i det fælles Hjem eller til den anden Ægtefælles fornødne Arbejdsredskaber, eller det tjener til Børnenes personlige Brug. Selv om Ægtefællen er umyndig, kan han afgive Samtykke, saafremt han dog ikke er sindssyg eller aandssvag; er dette Tilfældet, eller kan Ægtefællens Udtalelse ikke indhentes uden væsentlig Vanskelighed eller Forhaling, er Samtykke unødvendigt. Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, medmindre Erhververen eller Panthaveren var i god Tro. Sag maa dog anlægges inden 3 Maaneder, efter at Ægtefællen har faaet Kundskab om Retshandelen, og senest inden 1 Aar efter Genstandens Overlevering eller ved Underpantsætning efter Retshandelens Tinglæsning. — Nægter den anden Ægtefælle eller Værgen at give Samtykke i de Tilfælde, som nævnes under Nr. 1. og 2., kan Overøvrigheden paa Begæring tillade Retshandelen, hvis der ikke findes at være skellig Grund til Nægtelsen. — c. Særeje er: 1. hvad der ved Ægtepagt er gjort til Særeje; 2. Gave, som er givet en Ægtefælle af Trediemand med det Vilkaar, at den skal være Særeje, eller Arv, selv om den er Arvingens Tvangslod, for saa vidt Arveladeren ved Testamente har truffet saadan